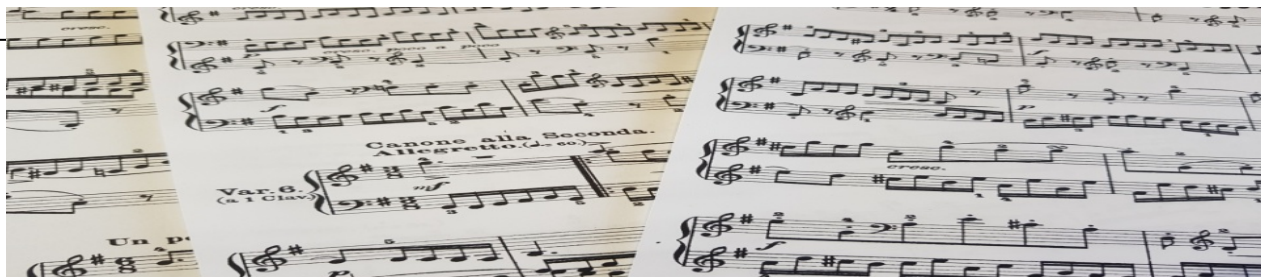

Associació Amics de les Matinals Musicals de Rusquelles

Diumenge, 7 d'abril de 2024, a les 12h, a la Capella de la Pietat.

Llums i ombres a les sonates d'estil italià Settecento

Eduard Martinez
Clavicèmbal

Abel Puig
Flauta de bec

BREU CURRÍCULUM DELS MÚSICS

Abel Puig i Font

Assolí els seus estudis superiors al Prins Claus Conservatorium de Groningen (Docerend Musicus Blokfluit) i al CSMMB de Barcelona (Professor Superior de flauta de bec). Ha estat alumne de reconeguts flautistes com Pia Elsdörfer, Walter van Hauwe i Pedro Memelsdorff.

De la seva experiència artística destaquem la participació a diversos cicles i festivals arreu d'Europa (Catalunya, Espanya, França, Alemanya, Itàlia, Països Baixos) formant part d'orquestrades barroques (La Cetra, Orquestra Barroca Catalana, Orquesta de Cámara de la Comunidad de Madrid), conjunts de cambra (La Colombina, Ensemble UndaMaris, La Bergamasca, etc., etc.), interpretant repertoris històrics com també músiques d'avantguarda.

Actualment realitza la seva activitat docent com a professor de Flauta de bec i Música de cambra al Conservatori Isaac Albéniz de la Diputació de Girona.

Eduard Martínez i Borruei

Nascut a Vilafranca del Penedès. Professor Superior de clavicèmbal pel CSMM i, "Prix de Perfectionnement" al Conservatoire National de la Region de Toulouse, on va estudiar amb Jan Willem Jansen.

Destaca l'activitat professional amb les orquestrades simfòniques de Galicia, Granada, Cadaqués, Barcelona, JONC, realitzant concerts arreu de l'estat espanyol i Europa. Membre, durant l'any 1992, de ECBO (European Community Baroque Orchestra) amb la qual ha realitzat gires per Espanya, Itàlia, Anglaterra, Escòcia, Portugal, Finlàndia i Brasil.

Participa amb grups de música antiga de l'Estat espanyol com El Concierto Español, La Real Cámara, Al Ayre Español (Premio Nacional de Música 2005) i Los Músicos del Buen Retiro.

Actualment és professor de Baix continu a l'ESMUC i de clavicèmbal al CSMMB

EL SETTECENTO MUSICAL

Fins el segle XVII, els més reconeguts músics s'havien dedicat, sobretot, a la música vocal, considerada superior a la música instrumental. Tot i això, durant el segle XVII aquests músics havien anat adquirint progressivament un paper important i a la segona meitat del XVII es perfeccionaren les tècniques d'interpretació dels diferents instruments, amb el recolzament dels lutiers de l'època que van fer evolucionar els seus instruments d'acord a les exigències dels compositors. Durant la primera meitat del XVIII va continuar l'auge de la música instrumental tal i com ho evidenciaren els francesos F.Couperin, J.P.Rameau i els italians T.Albinoni, B.Marcello, i especialment D.Scarlatti, autor de cents de sonates per a clave, d'una extraordinària elegància i lleugeresa. Grans músics com Vivaldi, Händel i Bach reforcen aquesta evolució.

De **Vivaldi** podem dir que va perfeccionar el concert solista. De fet tots els seus concerts tenen la mateixa estructura basada en tres parts: un Allegro, un Adagio (o Largo o Andante) i un altre Allegro (o Presto). Això pot semblar poc imaginatiu però no hem d'oblidar que l'originalitat és un valor actual, mentre que abans no ho era tant.

Händel, cercà efectes de particular grandesa. Nascut a Alemanya, va viure principalment a Anglaterra, país aleshores pobre en compositors, motiu pel qual va acollir molts artistes estrangers per treballar a Londres per a la cort i als teatres públics. Coneixia molt bé la música italiana i les seves obres estan influenciades per la melodia i el cantabile propis d'aquesta tradició.

Sense cap mena de dubte **J.S.Bach** fou el músic més important de l'època que va de finals del XVII a la primera meitat del XVIII. A la seva música conflueixen i es perfeccionen la tradició italiana que culmina amb Vivaldi, i la del nord d'Europa que comença amb els compositors flamencs i acaba amb ell. Curiosament Händel i Vivaldi en aquells moments van ser considerats més importants que Bach perquè aquest mai no va voler compondre música per a teatre o al melodrama, gènere aleshores molt de moda.

PROGRAMA

Sonata Seconda con il suo Basso Continuo, S. 762

B. Marcello

Adagio, Allegro, Largo, Lento

Prelude pour la Luth ò Cembal, BWV 998

J.S.Bach

Allemande pour la flute, BWV 1013

Sonata 5, BWV 529

Allegro, Largo, Allegro.

Sonata II for a flute with a thorough bass, IFB 4-2

F.Barsanti

Adagio, Allegro, Largo, Presto.

Sonata IV for a flute and a bass, op.5 nº4

A.Corelli

Adagio, Allegro, Vivace, Adagio, Allegro.

Col.laboren

Allegro ma non troppo.

